

Somból elszármazottakkal való kapcsolat kialakítása

Som község történetében úgy alakult, hogy Általános Iskolájának felső tagozata helyben megszűnt 1961 nyarán, így a tanulók többsége a szomszédos Ságvár községbe járt. Ezen kívül többen Nagyberénybe, vagy szüleik munkahelye miatt Siófokra. Ennek és az urbanizációnak köszönhetően régi somi családok költöztek el a községből, többségében Siófokra, de Tabra, illetve az ország más tájaira. Az alsó tagozat 1977-ben szintén megszűnt, a gyerekek hasonló módon három felé mehettek tanulni. Ezen kívül a községben jelentős vállalkozás nem volt, mivel a TSZ is egyesült Nagyberénnyel, ottani központtal. A helyi egyházak esetében is Szabó Imre nagytiszteletű lelkész úr halálával pap sem maradt, mert vele egyidőben Pendli István katolikus esperes úr régóta Nagyberényből járt át Somba haláláig. Daránypusztai Állami Gazdaság önállósága megszűnt, a szomszédos megyében Pélpusztához került, annak egyik kerülete lett. Megállapítható, hogy helyben szinte alig maradt értelmiségi, régi néven „nadrágos ember”, akire tudtunk számítani rendezvényeink előkészítésében, lebonyolításában. Egyre több Somból elköltözöttel, barátokkal beszélgetve hiányolták, hogy más településeken évente osztálytalálkozók vannak, kellene ilyet csinálni. Azt is elmondták, jelenlegi lakóhelyükön, munkahelyükön szerzett tapasztalataikkal szívesen segítenék szülőfalujuk boldogulását, csak ezt kellene intézményesített formába önteni! Sajnos ezen időben a nálunk élő pedagógusok szinte aludni jártak haza a községbe, mert Ságváron és Nagyberényben dolgoztak egész héten, az egy hétvégi nap kellett saját családjukra. Ekkor vettem fel a kapcsolatot **Elek Lászlóné** (született **László Katalin**) asszonnyal és **Iregi Ferenc** úrral, mindkettőhöz több mint 40 éves családi barátság kötött és régebbi, több beszélgetésünkre hivatkozva kezdeményeztem a „**Somból Elszármazottak Baráti Körének**” megalakítását, amit tett követett! **2000. október 21-én (szombaton) 10,30-ra a régi Iskolába** meghívtam a volt somiakat! A Találkozó ötlete közös, csak én, mint polgármester voltam abban a jó helyzetben, hogy a szervezés és lebonyolítás munkáját magamra és családi Alapítványunkra, a „Som Községért” Alapítványra” bízhattam. Az alábbi dokumentumok bizonyítják a kezdeteket és az ötlet 20 év utáni életképességét!

Olyan emberek jöttek vissza évente, akikre Som község mostani lakossága méltán lehet büszke! Ők bármilyen messze is kerültek szülőhelyüktől, régi lakóhelyüktől, ma is büszkén vállalják és hirdetik somi gyökereiket, illetve büszkék a mai helyiek által elért eredményekre, sőt részt vesznek azok mások általi megismertetésében, reklámozásában!

Lenkey Tibor